

**Erasmi a Chokier Tractatus absolutissimus de
iurisdictione ordinarii in exemptos, deque illorum
exemptione ab ordinaria iurisdictione**

Mvltis Pontificvm Decretis, Et SS. Congregationis ... Cardinalium
Declarationibus illustratus ; omnibus in iudicio Civili & foro Ecclesiastico
versantibus perquam utilis ac necessarius ; in duos tomos ab ipso Auctore
distinctus

Chokier, Érasme de

Coloniae Agrippinae, 1684

[68. Præpositus Ecclesiæ an dare possit licentiam extrahendi debitorem è
claustris.]

[urn:nbn:de:hbz:466:1-61886](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-61886)

jure uti poterunt. Rota dec. 17. post Princ. de concess. preb. in Novis. Farin. d. decif. 354. n. 6.
part. 2. Quæ tamen ab Ecclesiasticis statutis & Privilegiis modificanda sunt.

QUESTIO LXVII.

Quid si Parochialis Ecclesia spectet ad aliquod Capitulum, utrum singuli Capitulares ab illius cura eximantur, Decanusque illius onere prægravabitur?

SUMMARIUM.

1. Ecclesia Parochialis qui probetur Collegiata.
2. Intellectio axiomatis, Provisio hominis facit cessare provisionem legis.

Respondedo, hujusmodi Parochias, quales sunt non pauca, non afficere Decanalem dignitatem, neque singulos Canonicos in individuo, sed omnes, uti Collegium, & personam mysticam. Puteus dec. 290. l. 1. conf. 267. n. 1. Cald. conf. 18. vers. Non oblati si dicatur. Lapsus alleg. 5. n. 7. Cassad. dec. 11. n. 3. de præb. Farin. dec. 340. part. 2. ideoque ejusmodi parochialis Ecclesia erit per quempiam Vicarium à Capitulo nominatum exercenda. Evidens autem erit probatio, parochiam esse Collegialem, si illius fructus inter collegas Collegialiter dividantur, Farin. d. dec. 340. num. 2. par. 1. trutinandum enim est onus ab æquilibrio fructuum, & ratiocinatio inde defumenda cap. qui senit de reg. Jur. in 6. ut Parochia onus ab illius commo reguletur, ea officii de testamentis l. cum ab uno in pr. ff. de leg. 2. l. qui tutelam ff. de testam. in l. si compensandi C. de Hered. 23. n. 12. Et segg. Farin. d. dec. 340. n. 2. idque nisi provisio hominis, hoc est pacta, aut alia legitima, & Canonica dispositio aliquid inducant, juxta vulgatum illud dogma, provisio hominis facit cessare provisionem legis, scilicet de quo homo Canone permittente disponere potuit. l. fin. C. de pactis conventis d. certe s. cum qui ff. de precario gl. l. cum ex filio s. filium ff. de vulg. Et Pup. quod intellige, nisi hominis provisio cum legis aut Canonis dispositione possit concurrere, tunc enim provisio hominis non facit legis dispositionem deficere. Bald. conf. 329. nu. 1. vol. 1. Gozadinus Conf. 74. n. 11. Surdus Conf. 34. num. 33. hb. 1. Farinac. decif. 392. nu. 4. in fin. part. 1.

QUESTIO LXVIII.

Præpositus Ecclesiæ an dare possit licentiam extrahendi debitorem è claustris.

SUMMARIUM.

1. Distinctio inter claustra prophana & sacra.
 2. Violatione locorum sacrorum committitur sacrilegium.
 3. Ecclesia immunitas extenditur ad 30. vel 40. passus.
 4. Debetur auctoritate Superioris rectè extrahatur è claustris prophanis.
- Non 2

Quæ

Quæstio ista in facto accidit, utrum Perillustri D. Præpositus Leodiensis auctoritatem dare possit extrahendi debitorem convictum è claustris Ecclesiæ Cathedralis Leodiensis?

¹ Si de Claustris quæstio sit, quæ Deo consecrata sunt, de quibus uti & aliis locis Deo sacris fuscè disserit Prosper Farinacens *trakt. de furis q. 172. per tot. p. 2. Et seq. tract. de Immunit. Eccles. per tot. signanter c. 18. li. 1. præf. c. Communitatis tit. qu. 28. per tot. respondebo non posse, nisi cum solemnitatibus traditis in constitutione Greg. quæ hypothese huic non quadrat.*

Si verò quæstio sit de Claustris remotioribus, quæ prophanis usibus sunt destituta, respondebo, Præpositum ob illam Præposituræ ab Episcopo primam dignitatem, de qua scribit Joannes Molanus *Trakt. de Canonicis li. 2. cap. 4.* Jurisdictionem in claustris prophanis habentem, licentiam hanc dare posse.

Ratio est, quia sicuti multum interest inter loca sacra, & prophana, *Alter. de Rosat. in dictionario verb. res sacras. Farin. jam citatus. Navarr. in Manuali l. 2. nu. 18. Decian. in præf. in li. 6. cap. 2. q. 4. latè Morus Italia tract. de Immunit. Eccles. ita licet immunitatem locorum sacrorum, & Exemptionem locorum prophanorum, qualem habent Claustra ab Ecclesia remotiora, multum interest. In illis enim divina mysteria celebrantur, in his autem neutiquam: ideoque sacrorum consecratorumque Deo locorum violatione sacrilegium committi non solet: ut verò loci non sacri nec Deo per Episcopum consecrati, violatione, sacrilegium committi non solet. *Far. de Immunit. Eccles. c. 17 nu. 256. Et seq. ut proinde cum Præpositus in claustris prophanis, Deo per Episcopum non consecratis Jurisdictionem habeat, nulla Juris ratio impediat, quo minus Jurisdictionem suam in eis exercendo, facultatem dare possit debitorem convictum extrahendi, cum etiam opinione DD. Classicorum non paucorum, debitor in quem personalis fieri potest executio, Immunitate Ecclesiastica non gaudeat, veluti nominatim respondit Oldrad. *Conf. 54. Alber. Rubr. C. de his qui ad Eccles. confugiunt. nu. 3. in fi. qu. 4. Farin. de Immunit. Eccles. cap. 3. nu. 59. Card. Tuleus in com. Concl. verb. Eccles. Concl. 11. nu. 30.***

² Neque impedit, quod Ecclesiæ immunitas dicatur extendi ad triginta, vel quadraginta passus, *Navarr. in Manuali cap. 25. nu. 18.* Quia opinio ita exolevit, ut in idem Navarrus *d. nu. 18. ver. admonemus, idiplum fuscè confirmat Farinacius d. loc. c. 18. nu. 294.*

³ Toto autem Jure errant, qui adstruunt concessionem extrahendi quempiam è loco sacro, esse de reservatis summo Pontifici. Contrarium enim liquet ex Greg. 14. Constitutione eam Episcopo concedentis.

⁴ Quin autem Perillustri Præpositus Leodiens. Jurisdictionem quasi Episcopalem habeat in locis sibi subjectis, uti sunt prophana Claustra, dubium non est. *glo. Clem. 1. verb. proprii de Reb. Eccles. non alien. Navarr. Conf. 27. de Privileg.* Itaque cum debitor legitime convictus acceptâ licentiâ Perillustri Præpositi è claustris prophanis

